

## **PLANINARENJE NA GREBENGRAD**

### **Planinarska škola VI. osnovne škole Varaždin**

Dana 1.4.2017. godine, neki od članova planinarske škole zajedno s planinarskim vodičem Zlatkom Pap i profesoricom prirode Karmen Holenda, planinarili su na Grebengrad. Grebengrad spada pod vrhove Ivanščice i nalazi se u Hrvatskom zagorju pored Mađareva. Putovanje smo započeli okupljanjem na željezničkom kolodvoru. Čim je učiteljica kupila karte, sjeli smo u vlak i vozili se do stanice Mađarevo.

Krenuli smo pješaćiti kroz naselje. Prije nego smo stigli do šume, stali smo da se malo odmorimo. Nakon što smo ušli u šumu, većina malih planinara tražila je štapove za lakše planinarenje. U šumi smo promatrali biljke koje će nam biti važne za terensku nastavu koja nam se bliži. Kada smo došli na jedan mali vidikovac, stali smo da vidimo utvrdu Grebengrad iz daljine. Nakon dva sata planinarenja, stigli smo u planinarski dom.

Tamo smo mi mali planinari istraživali jednu kuću i jednu baru. U bari smo našli vodozemce s nogama i repom. Bili su smeđe i plave boje. Mi smo mislili da su to punoglavci. Učiteljica nas je iznenadila tako što nas je počastila hranom. Na stolu su se našli: čvarci, mladi luk, domaći sir i sušena šunka koju sam prvi put probao. Bila mi je vrlo ukusna. Neki od malih planinara su u domu kupili cedevitu i coca-colu.

Oni koji su imali planinarske dnevnike, ispunili su ih pečatima iz planinarskog doma. Pečat je službeni potpis koji dokazuje na koje ste se sve uzvisine i vrhove popeli. Pečati s vrha, obično su trokutastog oblika.

Nakon što smo se odmorili, krenuli smo prema podnožju Grebengrada. Na putu nam je naš vodič Zlatko Pap pokazao list koji se može jesti jer je u sebi ima puno C vitamina. Svi smo ga probali. Tijekom planinarenja dolje pjevali smo pjesmicu o planinarenju koju nas je učiteljica naučila. Sviđao nam se ritam pa smo osmislili svoje stihove. Prije nego smo se spustili u selo, dva puta smo stali i promatrali neke zanimljive biljke. Nakon sat i pol spuštanja, stigli smo na željezničku stanicu. Tamo smo još malo uživali na suncu. Vlak je stigao prema voznom redu, a putovanje natrag, prošlo je vrlo brzo.

Meni je na planinarenju bilo odlično. Najviše mi se sviđalo što nismo išli busom, nego vlakom. Planinarski put nije bio toliko težak. Jedina mana je što se do Grebengrada može stići autom. Veselim se sljedećem planinarenju.

Evo za kraj mojeg referata, možete pročitati dio pjesmice, te možete pogledati neke od fotografija.

"Ja sam mali planinar  
mogu hodat cijeli dan.  
Znoj mi curi potokom  
žulj mi raste otokom.  
Kad u školi dobiš jedan  
planinariš cijeli tjedan....."





Napisao:

Petar Potočnik, 6.B